

⚠️ Увага! 18.03.2004 - Це не поточна редакція документу. [Перейти до поточної?](#)

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про охорону археологічної спадщини

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, N 26, ст.361)

Цей Закон регулює відносини, пов'язані з охороною археологічної спадщини України - невід'ємної частини культурної спадщини людства, вразливого і невідновлюваного джерела знань про історичне минуле, а також визначає права та обов'язки дослідників археологічної спадщини.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

археологічна спадщина України (далі - археологічна спадщина) - сукупність пам'яток археології, що перебувають під охороною держави, та пов'язані з ними території, а також рухомі культурні цінності (археологічні предмети), що походять з об'єктів археологічної спадщини;

об'єкт археологічної спадщини (археологічний об'єкт) - місце, споруда (витвір), комплекс (ансамбль), іхні частини, пов'язані з ними території чи водні об'єкти, створені людиною, незалежно від стану збереженості, що донесли до нашого часу цінності з археологічного, антропологічного та етнографічного поглядів і повністю або частково зберегли свою автентичність;

пам'ятка археології (археологічна пам'ятка) - об'єкт археологічної спадщини національного або місцевого значення, який занесено до Державного реєстру нерухомих пам'яток України;

археологічні дослідження - науково-пошукова та науково-практична діяльність, спрямована на одержання нових знань про об'єкти археологічної спадщини, закономірності розвитку давніх суспільств та людини;

охрана археологічної спадщини - комплекс здійснюваних відповідно до законодавства України заходів держави, її органів, підприємств, закладів, установ і організацій, а також громадян, спрямованих на облік (виявлення, наукове вивчення, класифікацію, картографування, державну реєстрацію), захист, збереження, належне утримання, відповідне використання, консервацію, реставрацію, реабілітацію та музеєфікацію об'єктів археологічної спадщини, а

органи охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій;

органи охорони культурної спадщини місцевого самоврядування.

Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері охорони археологічної спадщини

До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері охорони археологічної спадщини належить:

забезпечення здійснення державної політики у сфері охорони археологічної спадщини;

здійснення державного контролю у сфері охорони археологічної спадщини;

внесення об'єктів археологічної спадщини національного значення до Державного реєстру нерухомих пам'яток України;

визначення археологічних установ та музеїв, яким надається право утримання археологічних пам'яток, а також їх купівлі;

затвердження методик і нормативів оцінки археологічних пам'яток.

Кабінет Міністрів України здійснює також інші повноваження, передбачені законодавством України у сфері охорони культурної спадщини.

Стаття 6. Повноваження спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини

Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини несе відповідальність за схоронність і використання археологічних пам'яток і предметів на території України.

До повноважень спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини належить:

розробка нормативно-правових актів, що регулюють питання обліку, реставрації та використання об'єктів археологічної спадщини;

ведення державного обліку археологічної спадщини;

розробка і встановлення охоронних зон археологічних пам'яток;

нагляд за веденням будівельних робіт в охоронних зонах археологічних пам'яток;

погодження відведень земельних ділянок і проектів землекористування, дорожніх, меліоративних і сільськогосподарських робіт;

надання дозволів на право ведення будь-яких робіт, пов'язаних з діяльністю щодо охорони і вивчення археологічної спадщини;

призупинення або заборона будь-якої діяльності юридичних або фізичних осіб, що загрожує схоронності археологічних пам'яток;

направлення подань щодо застосування санкцій за діяльність, яка загрожує схоронності археологічної спадщини, призупинення фінансової діяльності юридичних і фізичних осіб, які порушують законодавство про археологічну спадщину;

розробка методичної бази і документації з питань охорони і використання археологічної спадщини;

організація і проведення експертиз з охорони і використання археологічної спадщини;

організація діяльності з продажу, скупки, ввозу і вивозу археологічних предметів на територію та з території України та контроль за цією діяльністю.

Стаття 7. Повноваження інших уповноважених органів охорони культурної спадщини

До повноважень органу охорони культурної спадщини Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів охорони культурної спадщини обласних, Київської та Севастопольської міських, районних державних адміністрацій, органів охорони культурної спадщини місцевого самоврядування належить:

здійснення контролю за виконанням цього Закону, інших нормативно-правових актів щодо охорони археологічної спадщини;

забезпечення в межах відповідної території (Автономної Республіки Крим, області, міста, району) належного захисту та утримання об'єктів археологічної спадщини;

погодження на стадії проектування відведення земельних ділянок під містобудівні, шляхові, меліоративні та землевпорядні роботи після їх археологічного дослідження;

здійснення постійної інспекції за станом схоронності археологічних пам'яток;

реєстрація дозволів та відкритих листів на право проведення досліджень на археологічних пам'ятках.

Стаття 8. Державний облік археологічної спадщини

Археологічні пам'ятки і предмети підлягають державному обліку незалежно від підпорядкування і форми власності.

Державний облік археологічної спадщини здійснюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини.

Державний облік археологічної спадщини включає її виявлення, фіксацію, визначення наукової та культурної цінності, картографування і паспортизацію, складання списку і зводу археологічних пам'яток, облік та інвентаризацію археологічних колекцій незалежно від відомчої належності і форми власності.

Порядок проведення Державного обліку археологічної спадщини визначає Кабінет Міністрів України.

Розділ III

НАУКОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ АРХЕОЛОГІЧНОЇ СПАДШИНИ

Стаття 9. Види та принципи наукових досліджень археологічної спадщини

Наукові дослідження археологічної спадщини включають:

вивчення історико-архівних даних щодо об'єктів археологічної спадщини;

польові дослідження, що передбачають проведення земляних робіт (розкопки та розвідки), дослідження, що не передбачають проведення земляних робіт (розвідки без здійснення земляних робіт, геомагнітна зйомка, аерофотозйомка тощо);

всі види післяпольових досліджень.

Принципами наукового дослідження археологічної пам'ятки є:

застосування, де це можливо, неруйнівних методів дослідження;

завдання якнайменшої шкоди об'єктам археологічної спадщини та запобігання тому, щоб об'єкти археологічної спадщини залишилися розкритими після завершення польових досліджень без забезпечення їхнього належного збереження, консервації та раціонального використання;

проведення наукової фіксації усіх етапів дослідження і всіх виявлених знахідок та інших матеріальних залишків;

публікація результатів наукового дослідження археологічної пам'ятки.

Стаття 10. Право на проведення наукових досліджень археологічної спадщини

Право на проведення наукових досліджень археологічної спадщини надається виключно археологам, які мають практичний досвід проведення археологічних робіт (розкопок, розвідок), виконують вимоги законодавства України про охорону культурної спадщини.

Проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних робіт на території пам'ятки, охоронюваній археологічній території, у зонах охорони, в історичних ареалах населених місць, а також дослідження решток життєдіяльності людини, що містяться під земною поверхнею, під водою, здійснюється за дозволом, виданим центральним органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини.

Дозволи на проведення археологічних розвідок, розкопок надаються за умови дотримання археологом вимог охорони археологічної спадщини та наявності у нього відкритого листа - кваліфікаційного документа, виданого Інститутом археології Національної академії наук України.

Використання будь-якою особою металодетекторів та інших пристрій для пошуку об'єктів археологічної спадщини або рухомих

предметів, пов'язаних з культурним шаром, без наявності відкритого листа і дозволу на проведення археологічних досліджень є незаконним.

Стаття 11. Науковий звіт дослідника археологічної спадщини

Археолог, який здійснює археологічні дослідження на території України, зобов'язаний до початку наступного польового сезону подати до наукового архіву Інституту археології Національної академії наук України науковий звіт про здійснені археологічні дослідження, який є однією з умов одержання таким археологом відкритого листа на наступний строк проведення археологічних досліджень. Звіт про проведені археологічні дослідження є обов'язковою науковою документацією і підлягає довічному зберіганню. Вимоги до складання наукового звіту затверджуються Вченою радою Інституту археології Національної академії наук України.

Наукові звіти про археологічні дослідження, проведені на території України, зберігаються в науковому архіві Інституту археології Національної академії наук України. Підприємства, установи, організації, що володіють науковими археологічними архівами або будь-якою звітною документацією про археологічні дослідження на території України, зобов'язані надавати їх оригінали або повні копії на запит Інституту археології Національної академії наук України.

Стаття 12. Функції та повноваження Інституту археології Національної академії наук України у сфері наукового дослідження археологічної спадщини

Інститут археології Національної академії наук України як державна археологічна наукова установа відповідно до законодавства України:

є єдиною науковою установою, яка видає кваліфікаційні документи (відкриті листи) на право проведення археологічних досліджень в межах усієї території України;

організує і здійснює наукові та науково-рятівні дослідження археологічних об'єктів;

координує археологічні дослідження в наукових установах та організаціях незалежно від їх підпорядкування та форм власності на території України;

розробляє, затверджує та впроваджує наукові методики дослідження археологічної спадщини;

на замовлення спеціально уповноваженого органу виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини здійснює наукову археологічну експертизу та погодження програм і проектів містобудівних, архітектурних та ландшафтних перетворень, будівельних, меліоративних, шляхових, земляних робіт на пам'ятках археології, у зонах охорони археологічних пам'яток, на охоронюваних археологічних територіях, в історичних ареалах місць, занесених до Списку історичних населених місць України (878-2001-п);

готує кваліфіковані кадри у сфері дослідження, охорони і використання археологічної спадщини;

АРХЕОЛОГІЧНОЇ СПАДШИНИ

Стаття 15. Права та обов'язки дослідника археологічної спадщини

Дослідник археологічної спадщини (археолог) є вченим і має відповідні права, встановлені цим Законом, законами України "Про охорону культурної спадщини" (1805-14) і "Про наукову і науково-технічну діяльність" (1977-12).

Дослідник археологічної спадщини:

має привілейоване право на поновлення наукових досліджень об'єкта археологічної спадщини, який він досліджував раніше, крім випадків призначення на цьому об'єкті археологічної спадщини охоронних досліджень відповідно до Закону України "Про охорону культурної спадщини" (1805-14);

має пріоритетне право доступу до предметів археології, виявлених ним під час археологічних досліджень і переданих до державних установ і закладів;

зобов'язаний здійснювати археологічні дослідження відповідно до цього Закону, дотримуватися вимог інших актів законодавства України, в тому числі інструкцій (методик, правил), затверджених спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини;

зобов'язаний забезпечувати схоронність виявлених об'єктів культурної спадщини та передачу рухомих предметів після їх вивчення визначеній у відкритому листі та у дозволі установі, здійснювати консервацію об'єктів культурної спадщини, упорядкування території після завершення робіт, а в разі потреби – на договірних засадах взяти участь у приведенні зазначених об'єктів до експозиційного стану та підготовці матеріалів для державної реєстрації цих об'єктів як пам'ятки;

зобов'язаний супроводжувати свої дослідження обов'язковою документацією (описовою, креслярською, фото-, кіно-, відеофіксацією) та дотримуватися принципів наукового дослідження археологічної спадщини, визначених цим Законом.

Стаття 16. Реалізація прав на наукове дослідження і одержання наукового результату

Одержання в результаті археологічних досліджень наукова інформація є об'єктом права інтелектуальної власності відповідно до законодавства України.

Підставами виникнення права інтелектуальної власності на одержану в результаті археологічних досліджень наукову інформацію є: одержання такої інформації в результаті польових або інших археологічних досліджень; створення інформації своїми силами і за свій рахунок; виконання будь-якого договору, що містить умови переходу права власності на інформацію до іншої особи.

Право інтелектуальної власності на одержану в результаті археологічних досліджень наукову інформацію регулюється цим Законом, законами України "Про науково-технічну інформацію" (3322-12), "Про авторське право і суміжні права" (3792-12) та іншими актами законодавства України. Право власності на наукову

інформацію, одержану або створену кількома громадянами або юридичними особами, визначається договором, укладеним між співвласниками цієї інформації.

Спори про право інтелектуальної власності на одержану в результаті археологічних досліджень інформацію вирішуються відповідно до законів України.

Стаття 17. Право на публікацію результатів наукових досліджень археологічної спадщини

Археолог, який здійснив археологічні дослідження, має виключне право на публікацію одержаної в результаті польових і післяпольових досліджень наукової інформації в порядку, встановленому частиною першою статті 15 та статтею 28 Закону України "Про авторське право і суміжні права" (3792-12).

Стаття 18. Знахідки, одержані в результаті археологічних досліджень

Знахідки, одержані в результаті археологічних досліджень (нерухомі та рухомі предмети, які були пов'язані з об'єктом археологічної спадщини і виявлені та задокументовані під час археологічних досліджень), є державною власністю. Вони підлягають обліку та класифікації відповідно до методики, затвердженої спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини. Правовий режим скарбу визначається законодавством України.

З моменту виявлення і до передачі на зберігання згідно із законодавством України знахідки охороняються державою нарівні з об'єктами музейного фонду України.

Знахідки підлягають передачі на зберігання до фондів Інституту археології Національної академії наук України, до фондів музеїв та/або навчальних закладів, наукових установ, закладів культури державної або комунальної форми власності, де забезпечені належні умови їх зберігання, вивчення, експонування тощо. Установи та організації, до яких передаються знахідки, вказуються попередньо у відкритому листі і відповідному дозволі, при цьому має бути визначений пріоритет утворення центральних, регіональних або місцевих (в археологічних заповідниках) цілісних колекцій.

У тому випадку, коли досліджені елементи археологічної спадщини залишаються на місці (*in situ*), археолог разом з відповідним органом охорони культурної спадщини вживають заходів щодо їх консервації або музеефікації. Фінансування таких заходів провадиться відповідно до Закону України "Про охорону культурної спадщини" (1805-14).

Стаття 19. Обов'язки юридичних і фізичних осіб, у користуванні або власності яких перебувають археологічні об'єкти

Юридичні і фізичні особи, у користуванні або власності яких перебувають археологічні об'єкти або предмети, зобов'язані:

дотримуватися всіх правил охорони і використання археологічних об'єктів або предметів;

виконувати всі необхідні роботи виробничого характеру згідно

Розділ VII

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО ОХОРОНУ АРХЕОЛОГІЧНОЇ СПАДЩИНИ

Стаття 22. Відповідальність за порушення законодавства України про охорону археологічної спадщини

Юридичні і фізичні особи, дії або бездіяльність яких завдали шкоди археологічній спадщині, несуть відповідальність відповідно до законодавства України.

Розділ VIII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

подати до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із Законом України "Про охорону археологічної спадщини";

розробити і привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

відповідно до компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їхніх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) частину дев'яту статті 118 Земельного кодексу України (2768-14) (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., N 3-4, ст. 27) викласти у такій редакції:

"9. Проект відведення земельної ділянки погоджується з органом по земельних ресурсах, природоохоронним і санітарно-епідеміологічним органами, органами архітектури і охорони культурної спадщини та подається на розгляд відповідних місцевої державної адміністрації або органу місцевого самоврядування";

2) статтю 298 Кримінального кодексу України (2341-14) (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., N 25-26, ст. 131) викласти у такій редакції:

"Стаття 298. Знищення, руйнування або пошкодження пам'яток - об'єктів культурної спадщини та самовільне проведення пошукових робіт на археологічній пам'ятці

1. Умисне незаконне знищення, руйнування або пошкодження пам'яток - об'єктів культурної спадщини -

караються штрафом до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк до трьох років.

2. Ті самі дії, вчинені щодо пам'яток національного значення, -

караються позбавленням волі на строк до п'яти років.

3. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені з метою пошуку рухомих предметів, що походять із об'єктів археологічної спадщини, -

караються позбавленням волі на строк від двох до п'яти років.

4. Діяння, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені службовою особою з використанням службового становища, -

караються позбавленням волі на строк від трьох до восьми років".

Президент України

Л.КУЧМА

м. Київ, 18 березня 2004 року
N 1626-IV

PAGE INTENTIONALLY LEFT BLANK

TRANSLATION

LAW OF UKRAINE

On the Protection of Archeological Heritage

(Gazette of the Verkhovna Rada of Ukraine (VRU), 2004, No. 26, Art. 361)

[page 4]

Article 6. Powers of the Specially Designated National Executive Authority for the Protection of Cultural Heritage

The specially designated national executive authority for the protection of cultural heritage shall be responsible for the preservation and use of archeological monuments and objects within the territory of Ukraine.

The powers of the specially designated national executive authority for the protection of cultural heritage shall include:

developing regulatory acts to govern the recording, registration, and use of archeological heritage objects;

overseeing the state recording of archeological heritage;

developing and setting up archeological monument protection zones;

supervising construction work in archeological monument protection zones;

approving land allocations, land use plans, and road, reclamation, and agricultural work;

granting permits to perform any work associated with activity involving the protection and study of archeological heritage;

suspending or prohibiting any activity by legal entities or individuals that threatens the integrity of archeological monuments;

sending recommendations to impose penalties for activity that threatens the integrity of archeological heritage and suspending the financial activity of legal entities and individuals that violate the law on archeological heritage;

developing the methodological framework and documentation for the protection and use of archeological heritage;

organizing and conducting expert reviews of the protection and use of archeological heritage;

organizing activity associated with the sale, purchase, import and export of archeological objects to and from Ukraine and monitoring such activity.

[page 6]

Article 10. The Right to Conduct Scientific Research of Archeological Heritage

The right to conduct scientific research of archeological heritage shall be granted exclusively to archeologists who have practical experience in conducting archeological work (digs, exploration) and comply with the requirements of the Ukrainian law on the protection of cultural heritage.

TRANSLATION

Archeological exploration, digs and other excavation work on the territory of a monument or protected archeological area, in protection zones, and at the historical sites of inhabited places, as well as studies of the underground or underwater remnants of human activity, shall be conducted on the basis of a permit issued by the national executive authority responsible for the protection of cultural heritage.

Permits for archeological exploration and digs shall be granted on the condition that the archeologist adheres to the requirements for the protection of archeological heritage and has an open letter / qualification document issued by the Institute of Archeology of the National Academy of Sciences of Ukraine.

The use of metal detectors or other devices for detecting archeological heritage objects or movable objects connected with the cultural sphere by any person who is not in possession of an open letter and archeological research permit shall be prohibited.

[page 9]

Article 15. Rights and Obligations of an Architectural Heritage Researcher

An archeological heritage researcher (archeologist) is a scholar who has the relevant rights established by this Law and the Law of Ukraine "On the Protection of Cultural Heritage" (1805-14) and "On Scientific and Technical Research Activity" (1977-12).

An archeological heritage researcher:

shall have a priority right to resume scientific research of an archeological heritage object that he was previously researching, except in cases where protected research has been scheduled at that archeological heritage site pursuant to the Law of Ukraine "On the Protection of Cultural Heritage" (1805-14);

shall have priority access to archeological objects discovered by him in the course of his archeological research and handed over to state institutions and establishments;

shall perform archeological research in accordance with this Law and adhere to the requirements of other laws of Ukraine, including the instructions (methodologies, rules) specially approved by the designated national executive authority responsible for the protection of cultural heritage;

must ensure the safekeeping of discovered cultural heritage objects and the handover of movable objects, after they have been studied, to the institution specified in the open letter and the permit, ensure the conservation of cultural heritage objects and the reclamation of land upon the completion of work, and if necessary, assist on a contractual basis in the preparation of such objects for display and in the preparation of materials for the state registration of these objects as monuments;

must properly document his research (with descriptive documents, drawings, photographs, and video recordings) and adhere to the principles of scientific research of archeological heritage defined by this Law.

TRANSLATION

[page 10]

Article 18. Finds Made as a Result of Archeological Research

Finds made as a result of archeological research (immovable and movable objects that were connected with the archeological heritage object and were discovered and documented in the course of the archeological research) shall be the property of the state. They shall be recorded and classified in accordance with the methodology approved by the specially designated national executive authority responsible for the protection of cultural heritage. The legal treatment of treasure shall be defined by the laws of Ukraine.

From the moment they are discovered and until they are handed over for safekeeping in accordance with the laws of Ukraine, finds shall be protected by the state on an equal basis with objects of the museum fund of Ukraine.

Finds shall be handed over for safekeeping to the Institute of Archeology of the National Academy of Sciences of Ukraine and to state-owned or communally owned museums and/or educational institutions, research institutions, and cultural institutions that can ensure the proper conditions for their storage, study, display, etc. The institutions and organizations to which finds are to be handed over shall be provisionally indicated in the open letter and relevant permit. The order of priority in forming complete national, regional or (in archeological conservation areas) local collections must also be defined.

In cases where the researched elements of archeological heritage remain *in situ*, the archeologist, together with the relevant authority for the protection of cultural heritage, shall take steps to ensure their conservation or museumification. Such measures shall be funded in accordance with the Law of Ukraine "On the Protection of Cultural Heritage" (1805-14).

[page 12]

Article 22. Liability for Violating the Laws of Ukraine on the Protection of Archeological Heritage

Legal entities and individuals whose actions or failure to act cause damage to archeological heritage shall be held liable under the laws of Ukraine.

Section VIII

MISCELLANEOUS PROVISIONS

1. This Law shall enter into effect from the date of its publication.
2. Within six months from the effective date of this Law, the Cabinet of Ministers of Ukraine shall:

submit proposals to the Verkhovna Rada of Ukraine on bringing the laws of Ukraine into line with the Law of Ukraine "On the Protection of Archeological Heritage";

develop and bring its own regulatory acts into line with the Law;

within the scope of its authority, ensure the passage of the regulatory acts provided for by this Law;

TRANSLATION

arrange for the ministries and other national executive authorities of Ukraine to review and repeal their own regulatory acts that conflict with this Law.

3. Amend the following legislative acts of Ukraine:

1) reword Article 118(9) of the Land Code of Ukraine (2768-14) (Gazette of the Verkhovna Rada of Ukraine, 2002, No. 3–4, Art. 27) as follows:

“9. The land allocation plan shall be approved by the land resource authority, the environmental protection, sanitary and epidemiological authorities, and the architectural and cultural protection authorities and shall be submitted for review to the relevant local state administration or local government body”;

2) reword Article 298 of the Criminal Code of Ukraine (2341-14) (Gazette of the Verkhovna Rada of Ukraine, 2001, No. 25–26, Art. 131) as follows:

“Article 298. Destruction or Damage of Monuments Constituting Cultural Heritage Objects and Unauthorized Exploration at Archeological Sites

1. The deliberate, unlawful destruction or damage of monuments constituting cultural heritage objects shall be punishable by a fine of up to 100 times the tax-exempt minimum income of citizens or by up to three years in prison.

2. The same acts committed in relation to monuments of national importance – shall be punishable by up to five years in prison.

3. The acts provided for by parts one or two of this article, committed for the purpose of searching for movable objects originating from archeological heritage objects – shall be punishable by two to five years in prison.

4. The acts provided for by parts one or two of this article, committed by an official using his official position –

shall be punishable by three to eight years in prison.”

President of Ukraine

L. KUCHMA

Kyiv, March 18, 2004

No. 1626-IV